

בְּגָלִיל רַגְלָת לְעֵדוֹן בְּפֶרְשָׁת הַשְׁבָּרָע
עֲרוֹכִים בִּזְדִּי כַּחֲמָת לִיבּוּבִּיַּץ סְנַת הַאֲרַבְעַע עֲשָׂרָה
יוֹצָא לְאוֹזָר עַד מִזְסָד חֻנְרָה וְחַטְלָה לְכִבּוֹגְרִיט וְלַגּוּעָר
חַסְדָּרוֹת נְשִׁי מִזְרָחָה גָּאמְרִיקָה
מַחְדוּלָה מִזְוְחָה בְּסֶבֶבֶל חַחְמָצָרוֹת חַצִּינְגִּיט חַעֲולִיקִים
+ אַמְחָלָקָה לְחַכּוֹר וְלַחֲרָבוֹת חַוְרָצִים בְּגַלְוָה

רזהה (תשל"ר)

הארה אלייזן זיירה חט"ז שעסכ כולה במצוות ה"גדיאון" בסיסוק א' "זיהולווקים" כהה אמר אברהם".

ו. סאלות מפנה וסגורון
ז) אשובה אברהם בפסוד א', מה בין טה' אמירות של חאלוקים, ולאין אשובה
צד אביהם אבינו כמה לאחר האתירה הגדיח של חאלוקים.

2) חסיחת צבין אברהם ריצ'חק - חייחידה בפרק, נפסוקיש.ז - ז - כהה בז' .
88. וvae פסוקים טוים, בין כתה הפעמים טל "וילכו סביהם יחדרו".
מה מפעומה טל חזורת זו ומדוע העמדו שלם אלה בקדום זה לזרע
לפניהם לאחרי, ובמיוחד

3) סימן יב לאפריל 2001. בזאתם בזע אמרתם ותירשם:

וְיִאמֶר אָבִי : חֲנַכֵּי בָנָי : הַזֶּה נִשְׁאָשׁ וְהַעֲצִים . וְזֹה תָּמַת לְעוֹלָתָךְ : אָלוֹתִים יְרוֹאֶת לוּ . קְטַת לְעוֹלָתָךְ : וְיִאמֶר אָבָרְחוֹם

הצליח למצוא את הסבה למח皓ס'יף הכתוב בטוויל את השם "אברהם", סלא כדרך טגנון החורם? חעוז בಗליון חולדות מא"ז טלית ב.

ג'. סאלאות וଡיאוקים ברש"י;

(א) מה קלטה לו בטעסוקונז? אמר לו: "תני"
 אמר לו: "... אמר לוי". אמר לו: "... אמר לוי".
 אמר לוי: "זה ייחיד לאמר אוכב" (ב) בעל בארי יצחק על רט"ז מופיע
 ערש"ג נורתן כאו שמי מסוכנות
 מכוּבָּדָה לְעֵינֶיךָ קַוְתָּאִתָּה,
 חֲסָבָה קָה הַכּוֹבָד שְׁבִיבָּתָה וְכַיְצָרָבָּה
 יְחַקְּמָה זו בָּאָדָה זו.

(ב) חסונה לדבריוו כאו' דברי ר' י"ק כ"א
 ר' י"ז ז"ה ויטכט; עלק' י"ט נצ'ת ח'אל.
 מהופל להשכיד למא א'ין דס' א' א'ו'ר
 דבר' י' ס'א'ר לאפס'ז'א'ר ז'ם לאפס'ז'א'
 ח'ווא' - כ' ט' ט'ע'ה ר' י"ק ג'

(א) מה דוח לוו ?
(ב) מודיע לא הכתוב יוט"ה כתוב במאן
כמפעמו ווועס"ב עלהו עוד מדריך
אלתא ?
וועי דוח"ה סעיף 13 ס"ג ווועז
בז' נובמבר תרנ"ה

(3) הסביר מה חזרוין המסתוטל בזבז' ?
הבדרכן ח' ?
(וھטוין למדראס מסוג זה ;
מדראס אגמ'יך טפוח ב' י"ב "זיטן
כח וכח" אטך מעה לאטכ'ו ; דרבונע

(3) ה ד"ה עד כה:
 כלומרו זריך כוועט למכוון
 מאמר גאנז זונז. זונדרה אגדה;
 אמרו "אראה" - חיכין הווע
 מה שאמר לי יי' המכסיון;
 וכמו יתיה זעך".

xxxg. שאלת כלליהם (בקב"ל מטב"ים).

לעכין העקדת כותב הרב ר' א.י. קוק באגדות ראה ברכ' ב' בטכתב טע"ט לר' מטה זיידל, ע' מ"ג:

אותה ההתקשרות העמוקה של עבודה זרה, שראה בה האדם הפה חזות הכל, עד שנזחח בו את רחמי הוריהם, ותשיט את האגדות על בניים. ובגדות למדת קבועה בעבודת המולך, וככהנה, היא תוצאה ערפילט מהכהנה הבוגרת שבעמוק לבב האדם, שהעבון הלא אפל, וככל נחמד האהוב-כאי נגדו. כאשר הזרכה החראה האלית להופיע בטהרתה, מתגלחת בעין התלהבותה בנסיון העקדת, שהראה לדעת, שאותו החום וההתקשרות לעכין האלקים איבנו צריין דוקא שתהי החשגה, האלית כ"כ מעולפת בלבושים בזווים כאוותם של העבדות-הזרות, שהניזוץ של הטוב-האלוי אובד בהם לغمורי את דרכו, אלא גם בששגה טהורה, - אעפ' שאין לדמיון הגוד כ"כ חומר להזדעזע בתוך הزادעוזות חמירות הקדובה לתכונתו של האדם, - שאין צריין לומר כמה שהיא מאירה את כל דרכי חייו של האדם, כמה שהיא מתקנת את החיים החברתיים וכמה היא יסומדת על בסיסו איתן את מצב-הרווח של האדם, ביחס לשאיפותיו הבצחיות... .

... כל אלה הם דברים גלוים. הרבות המצוינות היא, שלא יחסר חום ההתקשרות ביחס להתקשרות האלית בצד התשגה המוארה. זה יבא לפועל ע"י ההחלטה של נסיון העקדת, שנשאדר חק טבעי לדורות עולמים, שוגם בהקישור העדין אל הדעה המורה מכל רעיון חדשית כל-חדרי לב; ולולו זת הימה אנושיות עומדת או בראש עכור ופראי, אטבם פועם בחזקה ביחסו לאלהות, או ברוח קרייר מסובן קצת מבלעד' תכונה של חיים עטוקים. ע"כ גדויל זכיון הדא ונשא זכיון העקדת, לדורות עולמים, ולא רק בנסיבות תפלה כ"א המקלא-במקומו הוא אומר: "יען כי עשית את הדבר הזה ולא חשת את בנה את ייחידך מנני". ומה כהדרת היא תפילתנו, להזכיר זכוינו של האב הראשון הלווחם בגוד הפראות הדמיוניות במערכת האלהים, שכל זכותה הקלושה הייתה באצ-הפופורי שלת בחידור עומק הלב, שהיו האלילים טועבים שא"א לתרבות אנושית מבלעדיו, מפני שהדרושים של הטהורה הוא מרום יותר מדיין וזה יותר מדיין מלחיות בו כדי מרעה להמוון גוים. בא "אב-המון גוים" והוורה מה שהיא צריין להורות, עד אשר אין שירדו הדורות - יש מקום לחדרה של האור הטהור, ועקדת יצחק נזכרת ברחמים לזרעו לדור דורים.

xx1. מהי הזכות "הקלושה" שראו הרבה לאלילות ואפיילו לעכונת המולך?

בגד אפרומ

xx2. מה יכולת האלילות לטעון - לפי דבריו -

היחוד (בגד האהרה האלוקית בטהרתה). ?

xx3. מהו איפוא טעה העמוק של העקדת ומה הטעבה שיכל אברהם (או כל בני אברהם) לחתן האלילת התייא?

הערה: לשם חדרה לדברי הרב קוק הב"ל העזר בחלק הראשון של מאמר הרב: "לדמות דיקוזו של הרמב"ם", המודפס בחוברת הרמב"ם של הארץ ערב פסח תרצ"ה. וכן ב"ספר הרמב"ם" הוצאת "המזרחי" תרצ"ה, וכן מודפס ב"תרומות" לשיפמן, כרך ב'.

ע"י דבריו שם מתבאים דבריו כאן יפה.

השאלות המסומנות × קשות וهمסודות xx קשות ביחס. יפתח כל אחד לפי דרגתו.

תשובות וגס שאלות נא לשלו לナンחה ליוביץ, קרית משה, ירושלים.